

Τα ρήματα του Θεού (Αρχιμανδρίτης Ζαχαρίας Ζάχαρου, Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Έσσεξ Αγγλίας)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Μέσα στην ανιαρή ροή των αιώνων ο λόγος του Κυρίου ενεργούσε κατά καιρούς στην καρδιά των Προφητών, για να καταστήσει ικανούς τους ανθρώπους να ανεύρουν και να ακολουθήσουν τα ίχνη της φωτεινής παρουσίας του Ζώντος Θεού.

Όταν ήλθε το πλήρωμα των καιρών, ο Υιός του Θεού και Κύριος της δόξης ήλθε αυτοπροσώπως και με τη θεϊκή εξουσία Του «ελάλησε», όλα όσα άκουσε από τον Ουράνιο Πατέρα. Οι λόγοι Του είναι «ρήματα ζωής αιωνίου»**[1]**.

Κατεξοχήν μάρτυρες «των ρημάτων της ζωής ταύτης»**[2]** υπήρξαν οι άγιοι Απόστολοι. Ο κραταιός Πέτρος και πριν ακόμη από την Πεντηκοστή είχε τη μεγαλύτερη εμπειρία του ζωηφόρου ρήματος του Κυρίου. «Εγένετο ρήμα Κυρίου επί Πέτρον», και ο Πέτρος άπαντα: «Επί τω ρηματί Σου χαλάσω το δίκτυον» **[3]**.

«Επί τω ρηματί Σου χαλάσω το δίκτυον», ήταν η έκφραση της υπακοής του Πέτρου, που απεγνωσμένος για τον κόπο όλης της νύχτας παραδίδεται στο θέλημα του Ίησού. Και το θαύμα έγινε: «συνέκλεισε πλήθος ιχθύων πολύ». Ο Πέτρος έτυχε του εφετού. Στη θαυμαστή καρποφορία τού ρήματος αναγνώρισε τη θειότητα του Διδασκάλου και, γεμάτος θάμβος για τον άγνωστο ακόμη Έπιστάτη, αναφωνεί: «Έξελθε απ' εμού ότι ανήρ αμαρτωλός ειμί, Κύριε». Και τότε καταξιώνεται της μεγάλης χάριτος να δεχθεί την ουράνια κλήση· να γίνει μαθητής του Χριστού, να αφήσει τα πάντα και να Τον ακολουθήσει.

Το ρήμα Κυρίου είναι δύναμη Θεού που εξέρχεται από το στόμα Του και όταν φθάνει στον άνθρωπο φέρει μαζί του όλο τον πλούτο της αιώνιας ζωής. Του παρέχει αποκάλυψη και γνώση του μέλλοντος αιώνας. Είναι φορτωμένο με την ενέργεια του Πνεύματος της Ζωής και πεπυρωμένο με το υπερνοητό Φως της Βασιλείας του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Αυτό το ρήμα Κυρίου με θεοπρεπή και άρρητο τρόπο τρέφει τους Αγγέλους και ζωοποιεί! τους Δικαίους απ' αρχής αιώνος. Είναι άνοιγμα Ουρανού και φως επί της γης.

Αυτά τα άρρητα ρήματα που δόθηκαν στους Προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης και

λαλήθηκαν στους άγιους Αποστόλους της Νέας Διαθήκης, κατατέθηκαν γραπτώς για χάρη μας, ως μαρτυρία, και ως κληρονομιά. Και έτσι από τα ζωηφόρα ρήματα έχουμε τα Ιερά Γράμματα, τις Άγιες Γραφές.

Τα Ιερά Γράμματα περιγράφονται από τον 'Ησαΐα ως άνθρακες. Μέσα στην Εκκλησία, καθώς ο πιστός τα διαβάζει και τα ακούει στη Θεία Λειτουργία, χάρη στην πίστη του στον ρηματοδότη Χριστό και στην επίνοια του Παρακλήτου Πνεύματος, οι άνθρακες αυτοί πυρώνονται, θερμαίνουν την καρδιά και λαμπρύνουν τον νου, και τα Ιερά Γράμματα μεταβάλλονται και πάλι σε ρήματα ζωής αιωνίου, που κυοφορούν μέσα στον άνθρωπο Πνεύμα σωτηρίας. «Τα ρήματα ά Εγώ λαλώ υμίν, πνεύμα έστι και ζωή έστιν» **[4]**.

Ο Κύριος Ιησούς έσπειρε πάνω στη γη άφθαρτη σπορά τα ζωηφόρα ρήματά Του, που αναγεννούν στην αιώνια ζωή όσους τα δέχονται με πίστη και έχουν την πεποίθησή τους στη δύναμη του 'Ονόματος Του. Με το έργο της θυσίας Του κατάφερε για τον αμαρτωλό άνθρωπο αιώνια λύτρωση και έγινε ο νέος Αδάμ, ο καινούργιος γενάρχης, ο «Πατήρ του μέλλοντος αιώνας»⁵. Τα πάντα έχουν ανακεφαλαιωθεί «εν τω Χριστώ, τα επί τοις Ουρανοίς και τα επί της γης»**[6]**.

Πρώτοι κληρονόμοι της πατρότητας του Κυρίου αναδείχθηκαν οι αυτόπτες μάρτυρες της Αναστάσεώς Του και υπηρέτες του λόγου Του, οι Απόστολοι. Γι' αυτό και με άγια παρρησία ο μέγας Παύλος νουθετεί τα αγαπητά του τέκνα, τους Κορινθίους: «Ένα γαρ μυρίους παιδαγωγούς έχητε εν Χριστώ, αλλ' ού πολλούς πατέρας· εν γαρ Χριστώ 'Ιησού διά του Ευαγγελίου εγώ υμάς εγέννησα»**[7]**.

[Συνεχίζεται]

1. Ι. Ιωάν. 6, 68.
2. Βλ. Πραξ. 5, 20.
3. Βλ. Λουκ. 5, 5.
4. Ιωάν. 6, 63.
5. Ησ. 9, 6.
6. Εφεσ. 1, 10.
7. Α' Κορ. 4, 15.